

המכתב...

השבוע יצאו גדולי ישראל מרן רה"י הגר"י אדלשטיין, ומרן שה"ת הגר"ח קנייבסקי שליט"א במכתב התעוררות. מכתב שצריך לעורר טלטלה עזה בלב כל אדם מישראל!!! חלקו הראשון - נוגע לכולם: "אחינו בני ישראל עוררו והתעוררו! מצויים אנו במצב שאין לך יום שאין קללתו מרובה משל חבירו, ונתקיים בנו המקרא שכתוב "כי תמצאן רעות רבות וצרות" בטרגדיות קשות וכאובות, וריבויין של חוליים רעים וקשים ל"ע, ובגזירות הממשלה המבקשים לעקור את כל החיבור של ישראל ליהדות, וזוממים לפגוע בלומדי התורה ח"ו, ובוודאי הקב"ה עושה כל זה כדי לעוררנו להתקרב אליו. מלבד כל זה... סכנת מלחמה במקום אחד עלולה לגרום לשערוריה בכל העולם כולו...

ועל כן חוב גמור מוטל עלינו לתפוס אומנות אבותינו בידינו לקרוע שערי שמים בתפילה, להוסיף כל אחד פרק תהילים דבר יום ביומו, ולהתחזק בלימוד התורה כפי היכולת, ובפרט להתעורר בדברים שבין אדם לחבירו להיות כולנו כאחד."

אח"כ ממשכיכם גדו"י ופונים לבני הישיבות:

"ולבני הישיבות נקרא, אין מזרזין אלא למזרזין, להוסיף אומץ וחיזוק שלא להתעניין מדברים שהם חוץ מהלימוד. גם חומר גדול יש באותם המיעוט שיוצאים מארצנו הקדושה וכו' ולא נצרכא לבוא בדבר מעלת המדבריות של זורנו, היכלי הישיבות הנעלים כן ירבו" וכו'.

לכאוב את החילול כבוד שמים!

לפני כמה שנים היתה "עצרת המליון". עצרת המליון היתה בירושלים בראשות כל גדולי ישראל. מליון איש!!! מלכות הרשעה רצו לגזור גזירה, שכל בן תורה שלא הולך לצבא, ייכנס לכלא. אז באו כולם להפגין. והמעניין הוא... שמאחורי ההפגנה הזו, מי עמד? ... מרן ראש הישיבה זיע"א. וזה כ"כ לא מתאים לדרך שלו... אבל רצון יראיו יעשה... בדרך כלל כל הפגנה מסתיימת באלימות קשה, זריקת אבנים, וכדו'... אבל פה, הראש ישיבה ביקש שלא יהיה, ולא היה כלום!!! באו מליון איש, התפללו, אמרו סליחות, וחזרו בנחת...

מה היה המקור של מרן הרה"י, שעל זה הוא הוציא מליון איש לרחובה של עיר? ... מפרשת השבוע. (מביא זאת הגר"מ סחייק בספרו על אמונה ובטחון במשנת מרן זיע"א ועיי"ש מדף פ"א הוספות רבות ממרן זיע"א, והמקור באיילת השחר פה).

הנה בחטא העגל רצה הקב"ה לגזור כליה על עמ"י, ומשה עמד בתפילה ארבעים יום, ועוד ארבעים יום בלא אכילה ושתיה, כאשר תפילתו של מרע"ה היתה למה יאמרו מצרים לאמר, ברעה הוציאם להרוג אתם בהרים ולכלותם וכו'.

וממ"נ אם זו טענה הרי גם בלי תפילתו של משה היא קיימת שהרי יצא חילול ה' גדול, אלא אדרבה היתה תביעה יותר חזקה עליהם שמחמת חטאם גם נגרם חילול ה' גדול, ורק על ידי תפילתו ובקשתו של משה רבנו ע"ה שמונים יום טענה זו נתקבלה עד שביהכ"פ אמר לו ה' סלחתי כדברך.

וע"ז פירש מרן זיע"א שכדי לבטל גזירה קשה לא מספיקה הטענה מחמת עצמה, רק צריך שאחד יכאב לו בכל לבו החילול ה' שיצא מחמת העונש, ולמה יאמרו מצרים וכו', ורק אחרי רבוי בקשות והפצרות שעמד מאחורי הכאב הנורא שלא יצא חילול ה', אז אמר לו הקב"ה סלחתי כדברך.

והוסיף ע"ז, שהרי העובדים לעגל מתו, והנשארים לא חטאו ממש,

אכן, היה להם שייכות לזה וישראל ערבים, ומסתמא שגם ע"ז עשו תשובה, וביותר שהרי עיקר הבקשה היתה למה יאמרו 'מצרים' ומבואר ברוקח שכל המצריים טבעו וגם הנשארים במצרים הם הציף אותם, ומי נשאר, בפירוש יב"ע כתב שהכוונה לפרעה (אך קשה למה נקט לשון רבים) או שאולי היו כאלו מצריים שלא היו בכלל במצרים באותה שעה, ועוד כמה גוונים, אכן לא היה זה האומה השלימה שכבר איננה, אכן נורא הוא ואיום חטא חילול ה', ורק מרע"ה ע"י שהרגיש את הכאב על החילול ה' במידה כזו גדולה, יכל לפעול בתפילתו וע"י עמל רב לבטל בגזירה.

ודיבר רבות שצריך שיכאב לכל אחד ואחד חילול ה' הנורא הזה, ואמר שאם באמת יכאב לכ"א בליבו חילול ה', דבר זה משקל חשוב בשמיא להפוך מדת הדין לרחמים, ואפילו אם היה אחד שכואב לו באמת ובכל לבו חילול ה' היתה הגזירה מתבטלת.

ומאידך כאשר כבוד שמים מתחלל ולאף אחד לא איכפת, הקב"ה מקפיד על זה מאד.

והגר"ר יצחק בלאזר מביא דוגמא: אם יהיה רב קהילה גדול. ויבא אליו איזה יהודי פוקר שיצחק עליו - בבית הכנסת - בריש גלי, זה נורא ואיום. אם יהיה יהודי אחד מכל הבית כנסת שיבא ויצחק עליו: חצוף! וימשוך אותו בחולצה החוצה ויזרוק אותו - הדבר יירגע. זה איכפת למישהו. זה לא עובר בשתיקה. נהיה רוח סערה... אבל כאשר לאף אחד לא איכפת שהרב מתבזה, בסדר... אז צועקים עליו, מה קרה... - זה יבער בו וכדי בזיון וקצף - ולא ימחל במהרה לשותקים.

כתוב בפסוק: "ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי". (לב, כו). למה משה הוצרך לעמוד בשער ולעשות את זה בפרהסיא גדולה? אומר הרמב"ן, "כי כיון שראה את העם שיהיה לשמצה ולקלסה באויביהם - וזה חלול ה', עמד בשער המחנה וקרא בקול גדול - מי לה' אלי, והרג בפרהסיא כל עובדי העגל כדי שישמע הדבר בקמיהם, ויתקדש שם שמים בהם, תחת החלול שעשו!" משה כאב באמת שמתחלל כבוד שמים, ולכן הוא עשה את זה בכזו פרסומת.

גם לאחר המחילה, אפשר להישאר 'נזופים'

כתוב בגמרא (חגיגה, ו, ב) אלא מה אני מקיים "הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל"? שבטו של לוי שלא עבדו עבודה זרה, הן הקריבו אותה. ולמה כולם לא הקריבו? אומר רש"י, לפי שנזופין היו.

ובמקום אחר (יבמות עב, א) - נחלקו רש"י ותוספות למה בני"י היו נזופין. רש"י אומר, בגלל חטא העגל שעבדו עבודה זרה, ותוס' אומרים - בגלל המרגלים. והוכיח הרש"י מכאן לפירוש רש"י, שהם היו נזופין ממעשה העגל, מכך שהגמ' אומרת שבטו של לוי "שלא עבדו עבודה זרה", אך תוס' הוכיחו, מכך שכתוב שהקב"ה אמר סלחתי כדברך, אז על חטא העגל - הוא מחל להם, אך ממעשה דמרגלים - הם היו נזופין.

והנה הרבינו יונה (ש"א אות מב) כותב וז"ל, כי יתכן להיות העון נסלח ונפדה מן היסורים ומכל גזרה, ואין לה' חפץ בו, ומנחה לא ירצה מידו, ותאות הצדיקים מן ההצלחות להפק רצון מהשם ושיחפץ בהם.

ויתכן עפ"י לפרש שיטת רש"י שיש מושגים שהקב"ה אומר סלחתי כדברך, וינחם ה' על הרעה. אבל הם נשארים נזופים עוד ארבעים שנה. אין לה' חפץ בהם. אני לא רוצה את הקרבנות שלכם. למה לי זבחיכם יאמר ה'... רק שבט לוי שלא עבדו ע"ז - הם הקריבו אותה.

ולמה?... כי גם אחרי ה"סלחתי כדבריך", יש חילול ה'!... אחד שכאב, אחד שבאמת היה איכפת לו, זה היה משה רבינו. משה רבינו כאב את זה! ועל ידי זה הוא זכה להציל את כל עם ישראל מכליה!!!

ומצאנו את זה גם בפנחס. אחד שהיה איכפת לו! בקנאו את קנאתי בתוכם - ולא כליתי. הוא הציל את עם ישראל מכליה!

ואפשר להסביר עוד, (וזה לא מופקע בכלל...) למה הקב"ה הקפיד על כלל ישראל והם נשארו נזופין? כי כאשר משה רבינו הכריז שהולכים למחות על כבוד שמים - מי לה' אלי, רק שבט לוי זה היה איכפת לו והוא הגיע. כל השאר עמדו בצד. והקב"ה מקפיד: איפה הייתם? הולכים למחות על חילול כבוד שמים, איפה אתם?... אני יכול אולי לסלוח על העוון, אבל מנחה - - לא ארצה מידם.

(ונחזור לעניינינו לנוגע לזמנינו מסופר, שבזמן הרב מבריסק היו שני משוגעים שהסתובבו, וסיפרו שהם כבר מזמן הנביאים, ויצאת מצרים... כל משוגע היה אומר לחבירו, אתה זוכר שהיה שם כך וכך?... והלה אומר לו בטח...!

פעם א' דברו על חורבן הבית. וא' אמר מעניין... מתי זה קרה? אני לא זוכר... למה אני לא זוכר?... ולפתע אורו עיניו, אה... התעשת. יצאתי אז לדאצ'ע... לכן אני לא זוכר. אמר אז הרב מבריסק, לדאבוננו יש כאלו שבחורבן הבית הם יוצאים לדאצ'ע... כשמוחים על כבוד שמים - הם נשארים לעמוד בצד).

זה גם היה הנדון בין יעקב לשמעון ולוי. יעקב אמר להם 'עכרתם אותי להבאישני ביושב הארץ'. והם עונים לו 'הכזונה יעשה את אחותינו'. מה התשובה?... אלא: יעקב חשש, אם היה 'משהו של נגיעות, שזה פגע בכבוד המשפחה - זו סכנת חיים. הם אמרו לו, אבא! הלכנו רק למחות על כבוד שמים! מזה אין מה לפחד.

וכן מפורסמת הגמ' בשבת (לג, ב) שכשיצאו רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו מהמערות, הם ראו את החילול ה' שמניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה וכו'. מתי נרגעה רוחם? כשראו את אותו זקן שאוחז בידו שני אגודות הדס, ורץ בערב שבת בין השמשות. למה? לכבוד שמים! אפי' שהוא לא חייב, אבל המצוות היו חביבות בעיניו...! הוא כבר יכול לסגור על כולם. אך כשלא איכפת לאף א' **מכבוד שמים - זו סכנת חיים.**

להרבות את כח הקדושה

בספר הנפלא "אוצרותיהם אמלא", מספר הג"ר אליעזר טורק שליט"א, שהוא למד בישיבה קטנה - "תפארת ציון", ובסמוך לישיבה היו כמה שכנים שביום העצמאות הוציאו דגל של המדינה. היו שם בחורים שזה חרה להם, והם הוציאו כנגד - דגלים עם סמרטוטים...

הוא נכנס לרב שך לספר לו, ולשאול אם זה טוב או לא. ברגע הראשון - הרב שך הגיב בחיך... ואח"כ הוא אמר: **צריכים להבין, שאין לנו מלחמה איתם. גם הם יודעים שה'דגל' זה שטויות. אלא מה, זו מלחמת קדושה וטומאה. גם הם יודעים שלבסוף הקדושה תנצח והם ייגמרו. לבא לקדושה - הם לא רוצים... עבדא בהפקירא ניחא ליה. אז הם נאחזים בטומאה בשארית כוחותם לצעוק "אני קיים". לא יעזור מול זה שום דבר. מה שיעזור - זה עוד דף גמרא, עוד מצווה, עוד תפילה בכוונה כמו שצריך. זה הדבר היחידי!!! להרבות כבוד שמים.**

ידוע, שהרב"ה מסאטמר (שהיה קנאי גדול) היה פעם אצל החזון אי"ש ודיבר איתו נגד המדינה. והוא נתן אף כמה עצות ללחום נגדם.

אמר לו החזון אי"ש: שום דבר לא יעזור, רק להרבות את כח הקדושה! עוד בית מדרש, עוד בית כנסת, עוד תלמוד תורה, עוד ישיבה, עוד סמינר...! אמר לו הרבי מסאטמר, אבל כתוב ברמב"ם שיברח למדבר! אמר לו החזון אי"ש הישיבות הם המדבר של הדור הזה.

וזה מה שכתבו גם גדולי ישראל במכתב: ולא נצרכא לבוא בדבר מעלת המדבריות של דורנו היכלי הישיבות הנעלים כן ירבו, שמלבד שהם בית גדול המסור לנו מימות שם ועבר לגדל ולרומם

נפש האדם בכל דרכי העליה, הרי הם מגן ותרס מרוחות הזעף המסוכנות! ואם בדורות הראשונים כן, על אחת כמה וכמה בדורנו אנו הי"ר"ר.

ונספר: כשאנחנו למדנו בישיבה, אחד מרה"י היה הג"ר הלל זקס זצ"ל. אשר היה מאד נחמד וחביב לכולם, (היי מישי...!) הוא היה מקדש על כוס שיש בה שיעור חזון אי"ש. שאל אותו אחד: הרי לכם בבית יש את הגביע של החפץ חיים, ואין שם שיעור חזון אי"ש. אז למה אתה מחמיר יותר מן הסבא...?

אמר לו ר' הלל: **בכל דור יש את גדולי הדור שהם מורים מה ה'תיבת נח' שתציל את הדור. בדור שלנו, הגדולים אמרו פרומקייט. אני מחמיר, כי אני רוצה להציל את הילדים שלי...** היום מחפשים בחרו 'פרומר' לא רק בגלל שמחפשים פרומקייט. אלא שיודעים שלא יהיו פה מכשירים טמאים, ולא נסיעות לחו"ל, ולא עוד כל מיני שטויות שהם הסיבה לכל הגזירות הללו. פרומקייט... א פרומער בוחר - שהיה בחור שמור.

מחפשים תחליפים זולים

ונראה את היסוד של חילול כבוד שמים, יותר עמוק: כתוב בפסוק, (ירמיה ב, ג) "כי שתים רעות עשה עמי, אותי עזבו מקור מים חיים, לחצוב להם בארות בארות נשברים אשר לא יכילו המים".

ועל פי המלבי"ם שם: בשביל להחליף דבר בדבר - זה יכול להיות ע"י ב' צורות, או בגלל שהראשון לא טוב, או בגלל שהשני יותר טוב. אך כאשר אתה בא להחליף את הקב"ה - - - אם תגיד שהוא לא טוב? הרי - מקור מים חיים!!! אלא מה, השני יותר טוב?... לחצוב להם בארות נשברים אשר לא יכילו המים! [מילא אם היו ממירים דבר נמצא בדבר אחר נמצא - היה החטא רק בתמורה עצמו. לא כן אם המירו דבר הנמצא בדבר בלתי נמצא, אלא צריך הממיר להמציאו עתה, זה חטא כפול!] וזה החילול ה' הגדול.

אומר הגאון ר' שמואל בירנבוים: כתוב בחז"ל שהקב"ה אמר למשה רבינו, "לך רד, כי שחת עמך... עשו להם עגל מסכה"! משה רבינו כבר ידע מראש שעובדים עבודה זרה, אך הוא לא ירד ומיד שבר את הלוחות... הוא לקח אותם איתו הוא לא התכוון לשבור אותם. מתי הוא שבר אותם? רק כאשר הוא הלך וראה את העגל והריקודים.

מסביר ר' שמואל בירנבוים: משה רבינו חשב, הם תפסו עבודה זרה וכולם הולכים שולל אחריה... מי יודע איזה עבודה זרה הם מצאו שהלב נמשח אחריו וקשה להתנתק ממנו... משה רבינו היה סבור, בטח יש פה דבר בעל משמעות... הוא בא ורואה עגל מסכה כתבנית שור אוכל עשב.. הוא נזדעק: מה?!... אתם אבדתם את ההגיון בכלל?!... להחליף את הקב"ה בעגל?! יצאם מדעתכם?!... מילא, נניח, אם היו מחליפים את משה באדם אחר שהיה קצת 'משכיל'... נו... אם היה לו מה למכור... אבל במה? בבעל חי?!... ועוד רוקדים שמה... זה רק בן אדם חסר דעה! פושט רגל גמור! את זה הוא כבר לא יכל לסבול, לעם כזה אי"א לתת תורה ושבר את הלוחות!...

היכי דמי חילול ה'

מה שנוגע לנו:

לנו נראה, שהחילול ה' - זה הממשלה הרשעה, עם הגזירות הקשות... זה באמת ממשלה נוראה. הם רוצים לעשות אותנו ככל הגויים בית ישראל. ולא להשאיר שריד ופליט.

אבל נראה לנו שאצלנו אין חילול ה'. אצלנו?! מה זה שייך?... אבל האם מישהו יודע כמה חילול ה' זה שהבית מדרש לא מלא בשישי שבת?! שהוא לא מלא בתחילת סדר שני?!... מי יתן את הדין על החילול ה' הזה?! תראו איך שכל דבר קל - מיד מוציא אותנו מהלימוד. יוצאים לפה, והולכים לשם, ומוצאים כל מיני מצוות מכל מיני סוגים...

לרובני הישיבה זה כואב! כל מצווה או סיבה אחרת, יוצאים מהלימוד. אתם יודעים מה זה חילול ה' שהבית מדרש לא מלא?!... מישהו לא מבין שהקב"ה תובע משהו?!...

הגמ' בסנהדרין (צט, א) אומרת כי דבר ה' בזה. מי זה? מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק. זה נקרא בזיון...! והעונש על זה הוא - היכרת תיכרת!

צריך לדעת: אם אנחנו רוצים להסיר את החילול ה' שמה - - - זה מתחיל מבית המדרש!

לפעמים שואלים בחור - קשה לך לקום לתפילה בגלל שאתה מאחר ללכת לישון. מה אתה עושה מסוף סדר שלישי עד שאתה הולך לישון?... מפטפט. נו... אתה עוזב באר מים חיים לקחת - - - זה אפילו לא עגל! סתם לפטפט... זה טירוף!

תארו לעצמכם שאחד הולך ולוקח מאה אלף דולר ושורף אותם באש, ואח"כ רוקד לו להנאתו...

אתה שורף את הדברים הכי יקרים!!! יקרה היא מפנינים!!! את זה אתה שורף, על מה??? על עגל של פטפוטים!... על זה שוברים לוחות! [אמנם זה מיעוטא - ובטל ברוב - אכן הבן תורה הוא דבר חשוב - ובריה שדינו שאינו בטל ברוב].

מישהו שאל את הג"ר מרדכי צוקרמן זצ"ל, מה לדבר לבעלי בתים לפני יכל נדרי'. הוא אמר: אומרים אנו בוידוי, סרנו ממצוותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו - - - מילא אם היית הולך להרויח מליון דולר (גם זה לא שווה...) נו... אבל ולא שווה לנו! לא הרווחנו מזה כלום, רק הפסדנו... זה נורא ואיום.

היה סיפור, שהיה בחור שהיה להם בעיות במשפחה ל"ע, והוא עזב את הישיבה רח"ל. כעבור תקופה - אח שלו רצה ללכת בעקבותיו ולעזוב את הישיבה.

האח הגדול (שהיום הוא כבר לא דתי) רץ אליו ואמר לו, רק את השטות הזו אל תעשה!!! אתה לא יודע איזה מחיר כבד אני משלם... היום כבר אני לא יכול לחזור. (נו נו...) אין לך מושג איזה מחיר זה. וכמוהו אומרים לא אחד ולא שנים ולא שלשה...

מה מחליפים?... מפטפוטים, ישנים מאוחר, קשה לקום לתפילה, כל היום משובש... על מה? על כלום!...!

החידושי הרי"מ אומר: בפרשת כי תשא, עליית כהן ולוי - ארוכים מאד! מה שבכל שבוע מתחלק לשבעה עולים. ולמה? כי אם לא, אז היינו צריכים לתת את מעשה העגל - לישראל. ואם תתן לישראל לקרוא מעשה העגל - זו הלבנת פנים ברבים!!! א"א לבייש ככה את היהודי... לכן הלוי קורא את זה.

וכי לנו מותר לביש את עצמנו?

ליצור אורה חיובית

כולנו יודעים שיש חבורת 'דרשו'. לומדים, נבחנים, וגם יש מילגות, מתוך שלא לשמה בא לשמה. זה דבר טוב מאד.

אנחנו רוצים להקים חבורה חדשה. חבורה שנקראת 'בקשו'.

אחרי "דרשו" ה' ועוזו - יש "בקשו" פניו. ומה ההבדל?... בדרשו יש עוד פסוק דרשו ד' בהמצאו ויש יכולים להקיש לכאן בטעות שהוא לא תמיד, אך פה כתוב **תמיד**, בקשו פניו - תמיד. בדרשו - אתה יכול לעשות מבחן, וזה לא טורד לך את כל היום. אבל בקשו - זה תמיד! אני בא לתפילה, אני בא לסדר, אני בא למוסר, אני בא לשישי, אני בא לשבת, אני בן תורה אמיתי!

פה בישיבה - מתאים לעשות קבוצה של בקשו. לקחת אחריות על הבית מדרש. החילול ה' לעזוב בית מדרש - זה אחד מהדברים הכי נוראיים שיש! מה שצריך זה ליצור אורה, ליצור אורה!

מרן הרה"י מסביר מה היתה התביעה על אלו שנשארו ולא עבדו לעגל? הרי היו כמה סוגי מיתות - כמו שרש"י מביא - מה היתה התביעה? והוא מסביר, דרך דוגמא, הרי אף אדם רגיל לא יילך ברחוב ללא בגדים כראוי. ולמה? כי יגידו עליו שהוא חסר דעה.

אם תהיה אורה ברחוב שלעבור עבירות - זה בזיון, לעבוד ע"ז - זה השפלה, לא היו עושים את זה. למה? כי כולם יסתכלו עליך כשוטה וחסר דעה. אם אותו אחד יכל לעבור את העבירה הזו ברבים - סימן שהוא ידע שלא יגיבו עליו כמו שוטה. ועל זה בא העונש.

ופעם באו למרן רה"י זיע"א בדבר בחור ישיבה שעשה מעשה שלא עשה, ולהרחיק אותו מהישיבה זו היתה בעיה גדולה,

אמר הרה"י, תעשו בישיבה אורה שזה פשוט בזיון לעשות כזה דבר, והוא יפסיק עם זה.

החבורת 'בקשו' רוצה להקים, שתהיה אורה שלהתבטל או לא לבא לסדר בזמן - זה בזיון! הבטלן ירגיש שהוא לא שווה כלום, הוא שייך לעולם אחר בכלל. האורה תהיה - שמעניין קושיא טובה, סברא חדשה, רעק"א טוב... אחרת - - - אתה לא שייך לבית מדרש.

וכבר סיפרו בניו של הגרש"ז אוריערבאך זצ"ל, בהלווייתו, שככה הם חיו בבית, לא ללמוד - זה בזיון הכי גדול! אחד שהוא עם הארץ - הוא מופקע! את זה הם נשמו.

זו החבורה של בקשו. תמיד. תמיד. תמיד!

כל יהודי נולד עם מתיקות לתורה

יש הרבה שאומרים, אני רוצה ללמוד, אבל אין לי חשק! כמה אפשר ללמוד בלי חשק... אין לי חשק.

חזרנו הרבה פעמים, שמרן הרה"י אמר על הפסוק 'ומתוקים מדבש ונופת צופים'. דוד המלך לא כתב את זה על עצמו, הוא כתב את זה לכל בן אדם!!!

סוכריות - כולם אוהבים, אמר מרן הרה"י, אין מי שלא אוהב. אז למה בתורה - שהיא מתוקה **יותר** מדבש ונופת צופים - אין לך חשק?

אלא - הכל מתחיל הפוך. וכמו שכבר אמר בזה פ"א מרה"י זיע"א, חז"ל אומרים בתהילים, מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. ובמדרש משל לחבית מלאה דבש. נכנס מים - יצא דבש, כך, אם נכנס דבר בטל מן התורה יצא תורה.

ושואלים שני קושיות: (א) למה דוקא חבית של דבש? כל דבר, אם תכניס משהו מבחוץ לתוך חבית מלאה - יצא מה שהיה בפנים. (ב) רואים לא ככה... וכי כל דבר בטל מן התורה שנכנס הוא מוציא תורה?! יש הרבה בחורים שיודעים ללמוד על אף שהם מדברים דברים בטלים!

אלא, הרעים אותו ראש ישיבה בקולו ואמר, מדובר פה על דבש של תורה!!! על המתיקות של התורה! זה לא נכון לומר שבגלל שאין לך מתיקות - אתה לא לומד, כל יהודי נולד עם מתיקות לתורה! מאז שהוא נהיה בר מצוה יש לו מתיקות של תורה. אבל דבר בטל - מוציא את המתיקות!

כשנכנס מים לדבש - זה לא רק שיצא דבש... אלא גם הדבש שנשאר זו כבר לא אותה מתיקות, זה כבר מעורב במים... וכל כמה שיש יותר מים, זה נהיה בסוף 'מי דבש', ולא דבש עם מים... נו... אז איך אתה רוצה שיהי לך מתוק?... תתחיל ללמוד בהתמדה, ופתאום תרגיש אחרת. תרגיש שהתורה מתוקה!...

איך מתמודדים מול הסכנות

בא נבין:

כשהרב שך אמר שאף אחד לא הבטיח לנו שלא תהיה שואה שלישית - כל החילונים יצאו עליו... אבל גם לשואה שניה לא האמינו. וידוע שהחפץ חיים אמר שתהיה מלחמת העולם שלישית, שהמלחמות הקודמות יהיו כאין וכאפס לעומתה...

כל מה שאנחנו נאחזים - זה בפירוש של ר' אליה לאפיאן שאמר שהמלחמה השלישית תהיה על עיקרי האמונה. אנחנו רואים את זה... (עיין בהקדמת הסי' לב אליהו).

היום, אנחנו נמצאים לפני סכנה, וכמו שכותבים גדו"י: "מלבד כל זה העולם מצוי בטלטה, ואין איש יודע מה ילד יום, ו**סכנת מלחמה במקום אחד - יכולה לגרום שערוריה בכל העולם כולו**, וכבר אמרו ז"ל שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל".

לגבינו - מה שהממשלה הזו עושה - זה ודאי מלחמת עולם רוחנית - אם היא לא תתמוטט - כלל ישראל יקבלו כעת גויים, ממזרים, שיטמעו בקרב העם - רח"ל. אולי אנחנו עם הילדים שלנו - עוד נסתדר. אבל מה יהיה עם כל כלל ישראל?... זה חילול ה'!!!

מה שהרב שך זכה שדבריו יתקבלו, זה היה בגלל שהיה איכפת לו מכבוד שמים, והיה איכפת לו מכלל ישראל, ומכל יהודי ויהודי. וכך כידוע במשאו שבכה על בני הקיבוצים, והיו מזה בעלי תשובה.

לפני עשרים שנה, כשמרן הרב שך נפטר, הלכתי להספיד באנגליה יחד עם הג"ר אליהו מן. וסיפר שם ר' אליהו הרבה סיפורים מעניינים.

סיפור א' שהוא סיפר: שהגיע א' שלמד בישיבה למרן הרב שך, שהיה סוחר בדולרים, ואמר לו שהציונות פשטה את הרגל, וכדוגמה לכך הביא לו שבא אליו איזה יהודי מרמת גן עם סכום גדול של כסף, וביקש ממני לפרוט לו את זה לדולרים.

זה מעורר חשד... שאלתי אותו מה זה, והוא מספר לי - מכרתי את הדירה שלי, ואני נוסע כעת למדינה באפריקה. למה? שאלתי. והסביר לי - תראה, המדינה פה קשה, גם יוקר המחיה יאמיר, גם אין עבודה, גם המדינה במלחמות וסכנה מהערבים... אין אמונה במדינה. שמה - עושים כסף, ושמה אני יחיה כמו בן אדם, אין מלחמות, אין כלום, אני יעשה כסף - יעשה חיים... כך סיפר אותו חלפן לרב שך. אמר לו הרב שך: אם תגיד לו שאני קורא לו הוא יבא אלי?... אמר לו - בודאי. (אז הרב שך היה מאד מפורסם גם בתקשורת...) אז תקרא לו אלי.

באותו יום אחר הצהריים - הוא הגיע אליו. תוך כדי שהוא שם, הגיע ידיד גדול של ישיבת פוניבז' הרב יעקב לויסון שליט"א, שהרב שך תמיד קבלו בחביבות ומאור פנים. נכנס הנכד, ואמר לו: סבא! ר' יעקב הגיע... אמר לו הרב שך: תגיד לו שאין לי זמן היום, שיבא בפעם אחרת. והוא מספר: זה הפליא אותו... אבל הוא אמר בלבו בטח אליהו הנביא שמה... אני יחכה בחוץ שהוא יצא... (אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום!) אח"כ הגיע שליח נוסף, לבשר שהרבי מבעלזא נמצא למטה והוא רוצה ליכנס. אמר לו הרב שך, תגידו לו שהיום אני לא יכול, הזמן דחוק... שיבא ביום אחר.

לאחר זמן רב - יצאו משם אנשים בצורה שאי אפשר לתאר... בצורה מזוועה! אין אפילו חשש קל שזה היה אליהו הנביא... ואז הוא נכנס לרב שך ושאל, מילא אני, אבל את הרביה מבעלזא הרב דחה בשביל אלו?...! הרב שך צחק. והוא שאל, שהרב יגיד לי מי הם! א"ל הרב שך - לא יודע. אני לא מכיר אותם. אז מה הפשט?... והרב שך סיפר לו שהוא שמע עליו שהוא רוצה לנסוע לחו"ל למקום רחוק באפריקה, בקשתי שהם יבואו אלי.

הבעל הגיע אלי ואמרתי לו - תראה, דתי או לא דתי זה דבר אחד. אבל פה בארץ - אתה יהודי! הבת שלך תנשא ליהודי, והבן שלך ליהודיה. אבל אם תלך לאפריקה, תיסע מהארץ - הילדים שלך ינשאו לגויים. יהיו לך נכדים גויים!!! אתה מנתק את שושלת הדורות מאברהם אבינו!!!

ובכיתי לפניו, ביקשתי ממנו, עד שלבסוף הוא נשבר. הוא אמר - הרב יודע מה?... אני מוכן להתחרט, אבל אשתי - זה אבן. אם היא החליטה - אף אחד לא יזיז אותה. שאל הרב שך: אם אני אקרא לה, היא תבוא?... בטח! אבל שהרב יידע, זה לעבוד לריק... תקרא לה, הורה הרב שך.

היא באה - - - אומר הרב שך, כ"כ הרבה בכיתי, ביקשתי, הפצתי, והתחננתי... אם הייתי מראה להם לרגע (!) שיש מישהו יותר חשוב מהם - כבר לא הייתי יכול להצליח. אפילו אם זה הרבי מבעלזא, או ר' יעקב - זה לא משנה... כעת הם הכי חשובים אצלי!

ולאחר כל מה שהסברתי וביקשתי מהם - הם הסכימו. נו... זה לא היה שווה?!!...

לרב שך - כאב כבוד שמים! יש פה יהודי, הוא לא מכיר אותו משום כיוון, ולא יודע מי הוא. אבל שהוא יישאר כיהודי! שלא יתנתק מאברהם אבינו!

לדאוג לכבוד שמים!

יש כ"כ הרבה חילול ה'. כבוד שמים נתון למשיסה... כמה דמעות יש בשמים. ואתה - - - אתה יכול לעצור את זה. כך הגדולים כותבים, אתה יכול לעצור את זה!!!

התמדה, תפילה, מוסר, זה בידיים שלך!!! אתם יודעים מה זה לעצור דמעות מהקב"ה?!!...

הגמרא בחגיגה (ה, ב) אומרת - במסתרים תבכה נפשי. מקום יש לו להקב"ה ומסתרים שמו. ואח"כ כתוב, "דמוע תדמע ותדר עיני דמעה", שלש דמעות הללו למה? וכי ואחת על ישראל שגלו ממקומן, ואיכ"ד אחת על ביטול תורה, ומאי כי נשבה עדר ה'? כיון שגלו ישראל ממקומן אין לך ביטול תורה גדול מזה!!!

הקב"ה בוכה בדמעות על מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק. אחי היקרים! כאשר גדולי ישראל מדברים אלינו. מרן שר התורה ומרן ראש הישיבה - - - זה כעין פתקא מן שמיא.

והם כותבים, והם מבקשים, והם מתחננים להסיר את חרון אף ה'! שיכאב למישהו כבוד שמים! וזה לא ע"י שנתחיל לדבר על הממשלה... וכמו שהרב שך אמר - זה לא מלחמה של סמרטוט מול הדגלים... זה לא יעזור.

מה שכן יעזור זה עוד שעה של לימוד, לדאוג לכבוד בית המדרש, לבא לתפילה בזמן, ולהיות ב'סדר' מהתחלה עד הסוף. לא יוצאים על כל שטות קטנה... וכי נשאיר את הבית מדרש למחצה שליש ולרביע?... לא שמענו!

הבית מדרש צריך להיות שלם! ואין ספק, שאף לב לא יכול להיות קשה כמו אבן מול בקשתם של גדולי ישראל, ומול הסכנות המתרחשות. אף אחד לא יודע איזה סכנות יהיו. גם גשמיות לא רק רוחניות.

בתחילת קום המדינה היה נידון במועצת גדולי התורה, אם להסכים לארץ ישראל או לא להסכים, והרב מבריסק היה מזועזע, זה יכול לגרום לסכנת נפשות, ומלחמות (כמו שרואים היום). אז מישהו אמר לו, כבוד הרב, אם מועצת גדוה"ת תכתוב להאוי"ם - אף אחד לא יתחשב בזה, הם לא יבהלו מזה...

אמר לו הרב מבריסק: אם הרשעים יגידו - זה שום דבר, קשר רשעים אינו מהמנין. אך אם גדולי התורה יחליטו - בשמים יתחשבו. ואז - זה סכנת עולם.

אף אנו נאמר: כל זמן שהעיתונים מדברים שיש סכנה למלחמת עולם - - - שיגידו... אבל כאשר גדולי ישראל כותבים, אז בשמים מתחשבים עם שניהם, וזו סכנת חיים.

מעתה, עלינו להרבות בכבוד הבית מדרש! שהבית מדרש יהיה מלא. בקשו פניו תמיד!!! יום ולילה לא ישבותו.

ואז נזכה למה שגדו"י כתבו בסוף, שנזכה לישועתן של ישראל במהרה, כמו שנעשה לאבותינו בימי חודש זה, שנהפך להם לששון ולשמחה. אמן.

לע"נ

דוד בן לולו אציל ע"ה

נלב" כ' אדר

תנצב"ה

ברכת מזל טוב

לידידנו הרב יוסף פרידמן שליט"א

תלמיד מובהק למרן המשגיח שליט"א

לרגל הולדת בתו בשעטו"מ

יה"ר שזכה לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור

לתרומות והנצחות: 054-843-6282

לקבלת הגליון במייל: 4166058@gmail.com